

LA TRIBUNA

Habitatge i construcció: el desgavell que cal aturar amb urgència

CRISTINA
MONTOLIO
ELISABETH
ZOPETTI

Els números són contundents i no admeten maquillatge. L'AGIA reconeix que el preu de l'habitatge ha pujat un 16,4% en només un any. El metre quadrat de compra ja frega els 4.300 euros i, segons l'oferta actual, supera els 5.700 euros. Més de la meitat dels pisos en venda passen del mig milió d'euros. I en el mercat del lloguer, el cost arriba als 25 euros per metre quadrat, amb una pujada del 7% en dotze mesos.

Quin ciutadà pot viure amb dignitat en aquestes condicions? Quin jove pot emancipar-se? Quin treballador pot establir-se aquí sense condemnar-se a la precarietat o a l'exili?

La resposta de l'AGIA és tan vella com interessada: la culpa és de les "intervencions del mercat". És l'excusa de sempre per

evitar afrontar l'única solució real: regulació, regulació i més regulació. El Govern ha de posar ordre d'una vegada i controlar els preus dels lloguers. I no parlem de simples recomanacions, sinó de mesures fermes, valentes i eficaces que garanteixin l'accés a l'habitatge com a dret i no com a privilegi. Mentre això no arribi, els ciutadans i les ciutadanes continuarem sent expulsats del mercat immobiliari del nostre propi país.

Però el problema va més enllà del preu. L'informe de la Cambra de Comerç, presentat fa pocs dies, assenyala com a prioritat estratègica "l'equilibri entre desenvolupament econòmic i sostenibilitat demogràfica". Dit en paraules clares, Andorra no pot créixer sense control.

Això implica moderar i acotar el creixement econòmic i, sobretot, posar fre a la construcció desbocada que devora el territori i alimenta una bombo-

FREEPIK

lla especulativa insostenible. Cal daturar d'una vegada amb aquesta mena de virus econòmic que alça torres sense fre i que no soluciona ni de lluny el problema de la ciutadania.

Aquesta advertència coincideix plenament amb el que defensem Progressistes-SDP des de fa molts anys: no hi pot haver desenvolupament desbocat en un país de dimensions limitades i amb un territori fràgil que cal preservar.

La construcció massiva i sense ordre no només dispara els preus, també trenca l'equilibri social. Assistim a la proliferació d'edificis de luxe pensats

per a inversors que trepitgen Andorra de tant en tant, a promocions destinades a una minoria privilegiada i a urbanitzacions que s'empassen les nostres muntanyes i valls. Mentrestant, la majoria de residents són abocats a sobreviure amb contractes impossibles, rellogant habitacions o marxant del seu país. Aquesta és la realitat que el Govern vol maquillar, però que cada cop és més insostenible.

No n'hi ha prou amb debats teòrics ni amb informes que acumulen diagnòstics. Les dades ja són prou clares. Cal actuar amb urgència. Regular els lloguers amb un sos-

tre real i aplicat amb rigor. Posar fre a les noves promocions especulatives que només inflen estadístiques i beneficien uns quants. Apostar per habitatge assequible i sostenible que permeti viure al país a qui hi treballa i hi contribueix. I establir una planificació urbanística seriosa que defensi el territori i posi les necessitats de la població al centre.

Cada dia que passa sense decisions fermes, el desgavell s'accentua. Deixar el mercat lliure significa accelerar l'exclusió social i hipotecar el futur del nostre país. I aquí, el Govern té l'obligació d'assumir les seves responsabilitats. No fer-ho és condemnar Andorra a convertir-se en un parc temàtic per a inversors, buit de ciutadans, de comunitat i d'oportunitats reals.

El temps de les excuses s'ha acabat. Cal actuar ara. ●

**Membres
de Progressistes-SDP**